

Verstopt

Ariane haar ouders gingen scheiden toen zij nog een baby was. Ze kreeg nauwelijks contact met vader. Moeder voedt haar op, gaat samen wonen met een man, maar Ariane heeft niks met hem. Ze gaat op kamers, vindt een vriend en gaat samenwonen. Bij toeval ontmoet ze de broer van haar vader en wordt overvallen door chaos.

Scheiding

Het verhaal over de echtscheiding is meer een strijd dan een verhaal. De Raad van de Kinderbescherming heeft onderzoek gedaan en advies uitgebracht, maar alle gegevens zijn vernietigd. In de rechtbankverslagen is ook niet alles even duidelijk, waarom - waartoe besloten is. Feiten zijn dat moeder voor het kind gaat zorgen, vader de baby eens in de veertien dagen een uur mag zien en dit in de praktijk lang niet altijd uitgevoerd wordt.

Ariane houdt vast aan het verhaal hoe het zit: "Vader was een klootzak, hij deugde niet en moeder heeft altijd alles voor me gedaan."

Als zij haar oom ontmoet en haar moeder daarvan op de hoogte brengt, reageert deze: "Als je daar wat mee gaat doen, dan verraad je mij." Ariane vindt dat ze zich daar niks van aan hoeft te trekken, haar eigen besluiten mag nemen en zij zelf beslist: "Ik heb geen behoefte aan contact met familie."

Ontwikkeling

Onze identiteit wordt gevormd in de kinderjaren. De eerste periode wordt de basis gelegd in het vertrouwen en veiligheid dat de baby bij moeder/vader ervaart. Op basis van het vertrouwen dat het kind ervaart kan het eigen zelfvertrouwen groeien. Door het knuffelen, aanhalen, verzorgen, wordt het kind gevoed en gesterkt in de eigen waarde dat het er mag zijn. Op deze fundamenteën kan het kind aan de slag met de eigen wil. Bekend is vooral het "Nee, ik wil niet." De grenzen worden verkend en de wereld mag groter worden. In deze hele periode zijn ouders de grootste steun, het voorbeeld, het anker om te mogen zijn en te kunnen ontdekken.

Identiteit

In deze jongste jaren van de ontwikkeling worden alle ervaringen, belevenissen opgeslagen in het niet-talige bewustzijn. Immers gelijk met "NEE", begint de taal. Woordje voor woordje groeit het bewustzijn en gaan we herinneringen ook opslaan in taal, in uitspraken, normeringen, enz. Het kind leert van de ouders, van de mensen waar het veel contact mee heeft. En wie goed oplet kan horen van wie het kind de citaten aanhaalt.

Taal wordt belangrijker dan gevoel. Alles wat we niet fijn vinden, wat bang maakt, wat verwarrend is, wordt weggestopt achter een overtuiging. De taal, het hoofd, het denken worden de baas in de aldus gevormde identiteit.

Verbeelding

Het beeld van Ariane lijkt op een oester, die een parel gecreëerd heeft om de schrijnende, pijnlijke zandkorrel heen. Er is pijn, er is chaos in het innerlijk, ver weggestopt. Alleen als ze contact heeft met moeder, lijkt het net of die een geheime ingang heeft en de boel weer in beroering brengt. In het werken met innerlijke beelden is zichtbaar dat het mannelijke beeld verwaarloosd is of zelfs geheel afwezig.

Het innerlijke kind is nauwelijks zichtbaar en durft zich alleen te vertonen als het alleen is, niet gezien kan worden.

Het moederbeeld is iets magisch, zorgt goed voor Ariane, het is gezellig, maar als ze de verkeerde vraag stelt: "Ze negeert me, ik wordt boos en ik loop weg."

Op mijn voorstel om de vrouw in contact te brengen met het kind, is ze bijzonder resoluut: "Nee, dat wil ik niet, die vrouw is voor mij, niet voor kinderen."

Mag het moederdeel niet ingezet worden om het onzichtbare kind te helpen?

Ze vertelt dat ze 5 jaar lang gepest is in haar schooltijd, na zes jaar heeft moeder haar naar een andere school gedaan. Toch is er de overtuiging: "Dat pesten had niks met mij te maken, en mijn moeder zorgde ervoor dat ik naar een andere school ging." De innerlijke beelden laten het zien: een emotioneel verwaarloosd kind. De chaos komt tot rust door imaginaties, de verbeeldingstaal die diep doorwerkt in het innerlijk. Ze wil moeder worden en haar kind een eigen identiteit gunnen.

Gea Evenhuis

[www. agogischtherapeut.nl](http://www.agogischtherapeut.nl)